

Eteläamerikan Salin viikimistilaisuus

Rakkaat ystävät.

Kiitos avusta, jota olemme saaneet tuhansilta eteläamerikkalaisilta. Heidän nimensä löytyvät teräslevyiltä, jotka ovat tuolla isoon muistolaattaan kiinnitettyinä.

Kiitos työläisille, muotoilijoille, arkkitehdeille ja rakentajille.

Kiitos kaikille, jotka ovat kanssamme tässä juhlassa.

... ja kiitos, koska voimme vihkiä käyttöön tämän paikan, joka on avoin henkilökohtaiselle mietiskelylle, opinnoille ja keskustelulle.

Näiden hetkien ajan alkäämme unohtako, että toiset kohtaamispaikat ovat muotoutumassa ja lisääntymässä kaikissa viidessä maanosassa. Monissa niistä, lukuisissa saleissa ja huoneissa, maailman eri osissa kuunnellaan ja katsellaan, mitä sanomme ja teemme täällä tänään, koska kuten hyvin tiedämme, sanat ja kuvat rullaavat näistä innoittavista tiloista virtuaalisiin tiloihin ja sieltä heijastuvat odotustiloihin.

Näissä eri paikoissa monet meistä iloitsevat tämän juhlan vuoksi. Olemme iloisia, koska meidän ei tarvitse kiittää hallituksia eikä yrityksiä eikä vallanpitäjiä eikä tiedotusvälineitä. Kaikki täällä ja maailman eri osissa on rakennettu vapaaehtoisten ponnistusten avulla – Humanistisen Liikkeen ja joukon ihmisiä, jotka ovat pyyteettömästi ja laskelmoimatta auttaneet Sanomamme kehitystä.

Siksipä on asianmukaista kiittää tässä tuota suurta Liikettä lukemalla lainauksen sen ihanteista ja perustavanlaatuisista ehdotuksista, jotka muotoutuvat seuraaviksi kuudeksi kohdaksi: ”Ensinnäkin, se asettaa ihmisen keskeiseksi arvoksi ja huomionaiheeksi - siten, että mitään ei aseteta ihmisen yläpuolelle eikä yhtäkään ihmistä toisen ihmisen yläpuolelle. Toiseksi, se julistaa kaikkien henkilöiden tasavertaisuutta ja työskentelee ylittääkseen sen yksinkertaisen muodollisuuden, jonka mukaan kaikilla on tasavertaiset oikeudet lain edessä, ja edetäkseen kohti maailmaa, jossa kaikilla on yhtäläiset mahdollisuudet. Kolmanneksi se tunnistaa henkilökohtaisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden, tukee jokaisen kansan omia luonteenpiirteitä ja tuomitsee kaikki syrjinnän muodot, joita pidetään yllä taloudellisen, rodullisen, etnisen tai kulttuurisen eroavaisuuden vuoksi. Neljänneksi, se tukee kaikkia taipumuksia kehittää tietoisuutta yli ajattelulle määrättyjen rajojen, jotka johtuvat absoluuttisiksi ja muuttumattomiksi totuuksiksi hyväksytyistä ennakkoluuloista. Viidenneksi, se tukee ajattelun ja uskomusten vapautta ja, kuudenneksi, kieltäytyy hyväksymästä minkäänlaista väkivaltaa - ei ainoastaan ruumiillista, vaan myös taloudellista väkivaltaa, rotuväkivaltaa, uskonnollista väkivaltaa, moraalista väkivaltaa ja psykologista väkivaltaa, jotka ovat vakiintuneet arkipäiväiseen elämään maailman kaikilla alueilla.”

Nämä Humanismin kuusi kohtaa muodostavat meidän, uuden hengen sanansaattajien, sosiaalisen oppimme perustan sekä sitoumuksemme toimintaan maailmassa.

Mutta milloin sitä tulee kysyttyä, että mihin suuntaan pitäisi käyttäytyä ja elää? Sellaiset kysymykset ovat ihmistä lähellä päivittäisessä elämässä, konkreettisten henkilöitten kanssa ja oman tietoisuuden ahdinkojen edessä.

Miten joku voisi päättää elämänsä suunnan, jos hänen päivittäinen elämänsä ei ole juuri lainkaan hänen hallittavissaan? Kuinka joku voisi vapaasti päättää, mikä hänen elämänsä tarkoitus on, kun hän on ennalta määrättyvien tarpeitten alaisena, oman kehonsa tarpeista lähtien? Kuinka voi päättää vapaasti, kun on kahlittuna taloudellisten kiireitten järjestelmään, perhesuhteitten järjestelmään, työelämän ja ystävyysjärjestelmään, joka välillä kääntyy työttömyyden ja toivottomuuden järjestelmäksi, yksinäisyyden, turvattomuuden ja toiveitten epäonnistumisen järjestelmäksi? Miten voi joku päättää vapaasti, kun annettu tieto on muokattua ja kun tiedonvälitys korottaa korkeimmaksi arvoksi kaikkien inhimillisten arvojen vastakohdan, näyttäen tavoiteltavimman arvoisena esikuvana vallanpitäjien käytöstä, eli väkivallan, uhkailun, hyväksikäyttämisen, mielivaltaisuuden ja järjettömyyden törkeitä ilmaisemista? Kuinka voi joku mitenkään vapaasti päättää, jos suurten uskontojen moraaliset johtajat selittelevät tai vaikenevat kansanmurhien, pyhien sotien, puolustusotien tai ennaltaehkäisevien sotien edessä?

Koska sosiaalinen ilmapiiri on julmuuden myrkyttämä, henkilökohtaiset suhteemme tulevat päivä päivältä julmemmiksi ja myös itseämme kohtelemme päivä päivältä julmemmin.

Ihmisen suuret pelot estävät meitä antamasta elämälle tahtomamme ja merkityksellisen suunnan. Köyhyyden, yksinäisyyden, sairauden ja kuoleman pelot liittyvät toisiinsa ja vahvistuvat yhteiskunnassa, ihmisryhmissä ja yksilöissä...

Mutta kaikesta huolimatta... kaikesta huolimatta... tästä kurjasta umpikujasta huolimatta, jotain hiuksenhienoa kuin kaukainen ääni, jotain aavistuksenomaista kuin aamuinen tuulenvire, jotain mikä alkaa pehmeästi, avaa tietään ihmisen sisällä...

Miksi, sieluni, tämä toivo? Miksi tämä toivo, joka epäonneni pimeimmistä hetkistä avaa tietään kirkkaudella?

.....

Kun nyt tänään olemme juhlassa, ja kun joissain juhlissa annetaan toisilleen lahjoja, niin tahtoisin antaa teille lahjan. Toki sitten voitte itse harkita, onko tämä lahja vastaanottamisen arvoinen. Itse asiassa kyse on suosituksesta, joka on helpoin ja käytännöllisin suositus, mitä kykenen antamaan. Se on melkein kuin ruuanlaittoresepti, mutta varmaan osaatte mennä sanojen tuolle puolen...

Jonain päivän tai yön hetkenä, hengitä kerran sisään ja kuvittele, että viet tuon ilman sydämeesi. Sitten pyydä voimallisesti itsellesi ja rakastetuimmillesi. Pyydä voimallisesti, että pääsisit pois kaikesta, joka vie sinut ristiriitaan; pyydä, että elämäsi eheytyisi. Älä käytä paljoa aikaa tähän lyhyeen rukoukseen, tähän lyhyeen pyytämiseen, koska riittää, että keskeytät hetkeksi elämäsi tapahtumat, jotta yhteys sisäisyytesi kanssa piristää tunteesi ja ajatuksesi.

Päästä pois ristiriidoista on sama kuin voittaa vihaisuus, kauna, halu kostaa. Päästä pois ristiriidoista on viljellä itsessä halua sovun tekemiseen toisten kanssa ja oman itsensä kanssa. Päästä pois ristiriidoista on antaa anteeksi ja korvata kaksinkertaisesti kaikki harmi, mitä on tuottanut toisille.

Sellaista asennetta tulisi viljellä. Sillä tavoin ajan kuluessa ymmärrät, että tärkeintä on saada aikaan sisäisesti eheä elämä. Näitä hedelmiä kasvaa, kun ajatuksesi, tunteesi ja tekosi menevät samaan suuntaan. Elämä kasvaa sisäisen eheydensä ansiosta ja hajoaa ristiriitojen vuoksi. Sattuu myös

olemaan niin, että tekosi eivät pysy ainoastaan sinussa, vaan saavuttavat myös toiset. Siksi auttaessasi toisia voittamaan kivun ja kärsimyksen kasvatat elämäsi ja osallistut maailmaan. Sitä vastoin kun kasvatat toisten kärsimystä, hajotat elämäsi ja myrkytät maailmaa. Ja ketä sinun tulisi auttaa? Ensinnäkin lähimmäisiäsi, mutta toimintasi ei pääty heihin.

Tämä ”resepti” ei ole oppimisen viimeinen aste vaan oppimisen alku. Tämän ”reseptin” mukaan pitää pyytää, mutta pyytää keneltä? Riippuu siitä, mitä uskot – ehkä sisäiseltä jumalaltasi, tai oppaaltasi tai innoittavalta ja lohduttavalta mielikuvalta. Lopuksi, jos sinulla ei ole ketään, jolta pyytää, niin sitten sinulla ei myöskään ole ketään, jolle antaa, ja sen vuoksi lahjani ei ole vastaanottamisen arvoinen.

Myöhemmin voit harkita, mitä Sanoma kertoo Kirjassaan, Polussaan ja Kokemuksessaan. Ja myös luottaa tosi tovereihin, joiden kanssa aloittaa uusi elämä.

Tämä yksinkertainen pyyntö on myös omaa elämää kohtaan suunnattua mietiskelyä. Ja tämä pyyntö ja miete voimistuu ajassa niin, että se voi muuttaa jokapäiväisen elämän tilanteet.

Tällä lailla edeten ehkä jonain päivänä saat merkin. Merkin, joka joskus esittäytyy virheellisesti ja joskus selkeästi. Vihjauksen, hyvin hienotunteisen merkin, joka pehmeystään huolimatta joinain harvoina hetkinä elämässä purkautuu esiin kuin pyhä tuli, saaden aikaan rakastavaisten hurmion, taiteilijoiden innoituksen ja mystikkojen haltioituneisuuden. Koska on hyvä tehdä tietäväksi, että niin uskonnot kuin taideteokset kuin myös elämän suuret innoitukset tulevat sieltä, tämän merkin eri tulkinnoista, eikä ole syytä uskoa, että nuo tulkinnat edustaisivat uskollisesti sitä maailmaa, jota ne tulkitsevat. Tämä merkki tietoisuudessasi on kuviksi tulkittuna se, mitä ei voi kuvailla, se on yhteys ihmismielen Syvällisyyteen, käsittämättömiin syvyyksiin, joissa tila on rajaton ja aika ikuista.

Joinain historian hetkinä esiin nousee valtava vaikerrus, sydäntäsärkevä vaatimus yksilöiltä ja kansoilta. Silloin Syvällisestä saapuu merkki. Tulisipa tämä merkki tulkituksi lempeydellä saapuvina aikoina, tulkituksi kivun ja kärsimyksen voittamiseksi. Koska tämän merkin takana puhaltavat suuren muutoksen tuulet.

Kun monta vuotta sitten ilmoitimme, että Systeemi tulee kaatumaan, monet pilkkasivat meitä, koska heistä se oli mahdotonta. Puoli maailmaa, puolet systeemistä, jota pidettiin saumattoman vankkumattomana, romahti.

Mutta tuo maailma, joka sortui, teki niin ilman väkivaltaa ja siten näytti ihmisten hyvyyden. Sen lisäksi ennen katoamistaan tuo maailma suhtautui myönteisesti aseistariisuntaan ja alkoi työskennellä vakavasti rauhan puolesta. Eikä tullut mitään maailmanloppua. Puolessa planeettaa systeemi romahti ja, lukuunottamatta kansojen kärsimiä taloudellisia vaikeuksia ja rakenteellisia uudelleenjärjestelyitä, ei tapahtunut mitään murhenäytelmiä, vainoja tai kansanmurhia. Mitenhän käy, kun maailman toinen puoli kaatuu? Kunpa kansojen vaikerruksen tuoma vastaus tulkittaisiin lempeydellä, kivun ja kärsimyksen voittamisen suuntaisesti.

Ihmisinä emme ole erillisiä maailman kohtalosta. Ohjatkaamme elämäämme sisäisen eheyden suuntaan, ohjatkaamme elämäämme ristiriitojen voittamisen suuntaan, ohjatkaamme elämäämme kohti kivun ja kärsimyksen voittamista itsessämme, läheisissämme ja kaikkialla, missä kykenemme toimimaan.

Kasvakoon elämämme, voittaen ristiriidat ja kärsimyksen. Edistyköön elämämme, saaden toiset edistymään.

Tänä juhlapäivänä tahdon antaa hyvin rakkaudellisen tervehdyksen kaikille, jotka ovat täällä läsnä ja myös kaikille, jotka ovat hyvin kaukana tilallisesti, mutta joiden kanssa olemme vuorovaikutuksessa.

La Reja, toukokuun seitsemäntenä, vuonna 2005.